

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

Για τις εξελίξεις και τη μάχη των εκλογών

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2023

Συνεδρίασε η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ και κατέληξε στο πρόγραμμα δράσης του Κόμματος για το επόμενο διάστημα, στη βάση των πολιτικών και οικονομικών εξελίξεων και με ορίζοντα την επερχόμενη μάχη των βουλευτικών εκλογών.

Ενέκρινε τον βασικό κορμό των υποψηφίων του Κόμματος στις βουλευτικές, περιφερειακές και δημοτικές εκλογές και επεξεργάστηκε βασικά ζητήματα που αφορούν το περιεχόμενο του πολιτικού ανοίγματος μπροστά στις εκλογικές μάχες. Συζήτησε για την τελική ευθεία προς το 13ο Συνέδριο της ΚΝΕ που θα γίνει 10-12 Φλεβάρη 2023, με στόχο την επιτυχία του.

Η Κεντρική Επιτροπή καλεί τα μέλη και τους φίλους του Κόμματος και της ΚΝΕ σε συστράτευση και δράση για την οργάνωση και πραγματοποίηση μιας νέας πλατιάς πολιτικής εξόρμησης στον λαό με στόχο την ισχυροποίηση του ΚΚΕ, η οποία αποτελεί την καλύτερη απάντηση απέναντι στα ψευδοδιλήμματα και τους εκβιασμούς που θα ενταθούν το επόμενο διάστημα και μπροστά στην εκλογική μάχη.

Η πολύπλευρη πολιτική, οργανωτική και εκλογική ισχυροποίηση του ΚΚΕ είναι όρος για να ανέβει ο βαθμός οργάνωσης, μαχητικότητας και αποτελεσματικότητας στην παρέμβαση του ίδιου του εργατικού - λαϊκού κινήματος στις εξελίξεις, που είναι ζωτικής σημασίας, πιο αναγκαία και επείγουσα από ποτέ. Αυτό είναι και το περιεχόμενο της αγωνιστικής συμπόρευσης με το ΚΚΕ που αποτυπώνεται και στο σύνθημα «Ο λαός μπορεί να σώσει τον λαό, στον δρόμο της ανατροπής, με ΚΚΕ πιο δυνατό».

Το ΚΚΕ δίνει ταυτόχρονα όλες του τις δυνάμεις για τη μαζικοποίηση και ενδυνάμωση όλων των κρίσιμων μετώπων πάλης για τη ζωή και το μέλλον του εργαζόμενου λαού, όπως αυτά της ακρίβειας, της ενεργειακής φτώχειας, των εργασιακών δικαιωμάτων και του εισοδήματος των εργαζομένων, των πλειστηριασμών, για την προστασία της υγείας, των επιπτώσεων από την εμπλοκή της Ελλάδας στην ιμπεριαλιστική στρατιωτική σύγκρουση στην Ουκρανία μεταξύ ΝΑΤΟ - Ρωσίας, αλλά και της όξυνσης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Πρόκειται για μέτωπα στα οποία οι εργαζόμενοι, ο λαός και η νεολαία αναμετριοούνται, εκτός των άλλων, με τα προβλήματα και τις συνέπειες της αντιλαϊκής στρατηγικής της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης για λογαριασμό του κεφαλαίου.

Οι μάχες του επόμενου διαστήματος θα δοθούν σε συνθήκες διεθνών οικονομικών και γεωπολιτικών εξελίξεων που θα φέρουν ακόμη μεγαλύτερη «βαρυχειμωνιά» για τους λαούς. Σε συνθήκες που: Κλιμακώνεται ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στην Ουκρανία, ανάμεσα στο ευρωατλαντικό μπλοκ από τη μία και τη

Ρωσία με τους συμμάχους της από την άλλη. Ενισχύεται η σύγκρουση ΗΠΑ και Κίνας για την πρωτοκαθεδρία στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα και οξύνονται οι αντιθέσεις στο εσωτερικό «παραδοσιακών» συμμαχιών, όπως το ΝΑΤΟ και η ΕΕ. Εντείνεται η εμπλοκή της Ελλάδας τόσο στους πολεμικούς σχεδιασμούς, με τελευταία εξέλιξη -μεταξύ άλλων- και τα σχέδια για αποστολή πυραύλων S-300, όσο και στον ενεργειακό πόλεμο και τους οικονομικούς ανταγωνισμούς (σταθμοί μεταφοράς LNG, πακέτα κυρώσεων της ΕΕ προς τη Ρωσία κ.ά.). Πολλαπλασιάζονται έτσι οι κίνδυνοι για τον λαό και τη χώρα ακόμα περισσότερο από την όξυνση των αντιθέσεων στην περιοχή και τα επιθετικά σχέδια της τουρκικής αστικής τάξης που παζαρεύει τη σχέση της με το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Οι οικονομικές εξελίξεις οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην παραπέρα όξυνση του συνόλου των εργατικών - λαϊκών προβλημάτων. Η μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία της κοινωνίας, η εργατική τάξη, τα κατώτερα μεσαία στρώματα της πόλης και της υπαίθρου, οι γυναίκες, οι νέοι, οι συνταξιούχοι, τα ΑμεΑ, οι εργαζόμενοι στον Πολιτισμό και τον Αθλητισμό δίνουν καθημερινά τη μάχη της επιβίωσης σε δυσμενέστερες συνθήκες. Εντείνεται η εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, μεγαλώνει η απόλυτη και σχετική εξαθλίωσή της. Το «μεγάλο επίτευγμα», που διαφημίζει η κυβέρνηση της ΝΔ, οι επενδύσεις, όχι μόνο δεν αντιμετώπισαν τα προβλήματα των εργαζομένων, αλλά αντίθετα τα πολλαπλασίασαν. Δεν επέφεραν βελτίωση στο λαϊκό εισόδημα ούτε συγκράτησαν την επιδείνωση γιατί «χτίζονται» πάνω σε παλιά μνημονιακά και νέα αντεργατικά - αντιλαϊκά μέτρα, στις φοροελαφρύνσεις και τις κρατικές επιδοτήσεις προς το κεφάλαιο, που τις πληρώνει ο λαός μέσω της φοροληψίας.

Η απολιγνιτοποίηση, η στήριξη στο φυσικό αέριο, οι επενδύσεις σε ορισμένες Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και το «πράσινο» ρεύμα, που εκτίναξαν τις τιμές για τους εργαζόμενους, αλλά και τα τεράστια κέρδη των ενεργειακών ομίλων των αμερικανικών μονοπωλίων που παράγουν το υδρογονοποιημένο φυσικό αέριο (LNG) και των εφοπλιστών που το μεταφέρουν, είναι ακριβώς ο πυρήνας της ενεργειακής φτώχειας. Οι επενδύσεις στον τουρισμό μετατρέπουν σε πανάκριβο εμπόρευμα τη λαϊκή αναψυχή, εκτινάσσουν το κόστος της λαϊκής και επαγγελματικής στέγης, ενώ βασίζονται στην ολοένα και φθηνότερη εργατική δύναμη στον κλάδο. Η επέκταση του ηλεκτρονικού εμπορίου οξύνει τον ανταγωνισμό, οδηγώντας στο κλείσιμο δεκάδες χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις, επιταχύνει τη συγκέντρωση, ενώ τα μεγάλα κέρδη του βασίζονται στις άθλιες συνθήκες εκμετάλλευσης των εργαζομένων στη διανομή και διαλογή. Ο μονόπλευρος προσανατολισμός στην εξαγωγή αγροτικών προϊόντων ωφελεί κυρίως τους εμποροβιομήχανους, τις μεγάλες αγροτικές καπιταλιστικές εκμεταλλεύσεις, ενώ οι αθρόες εισαγωγές

αγροτικών προϊόντων προσθέτουν νέες δυσκολίες στη ζωή των μικρών αγροτοπαραγωγών, υποβαθμίζουν την ποιότητα βασικών ειδών διατροφής του λαού.

Ο καβγάς ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ καθώς και των άλλων αστικών κομμάτων για το ποιος εκφράζει τη «μεσαία τάξη», επιδιώκει να εξισώσει ανάγκες ανώτερων τμημάτων των μεσαίων στρωμάτων με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η μεγάλη πλειοψηφία των λαϊκών δυνάμεων των επαγγελματιών αυτοαπασχολούμενων και αγροτών, αλλά και της εργατικής τάξης, στην οποία αποφεύγουν κάθε αναφορά.

Αποδεικνύεται ότι η «ανάπτυξη για όλους» είναι το μεγαλύτερο παραμύθι, αφού ο λαός μετράει συνεχώς απώλειες, κάτι που δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε από τα στατιστικά στοιχεία.

Και αν οι εργαζόμενοι πληρώνουν τόσα στη φάση της ανάπτυξης, μπορούμε να προβλέψουμε πόσα θα πληρώσουν στην όποια επιβράδυνση της οικονομίας, στην πορεία προς την ύφεση τους επόμενους μήνες. Αλλωστε, στην ΕΕ και σε ολόκληρο τον κόσμο, οι αναλύσεις προειδοποιούν για μια ακόμα βαθύτερη και πιο συγχρονισμένη καπιταλιστική κρίση.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ετοιμάζεται για νέα αύξηση των επιτοκίων, με άμεση επίπτωση στην αποπληρωμή στεγαστικών και άλλων λαϊκών δανείων, οδηγώντας σε περαιτέρω επιβάρυνση των ήδη υπερχρεωμένων εργατικών - λαϊκών εισοδημάτων. Μειωμένη εμφανίζεται η βιομηχανική παραγωγή στα μεγάλα βιομηχανικά κέντρα διεθνώς. Ο όγκος των θαλάσσιων μεταφορών υποχωρεί σημαντικά και οι προβλέψεις των οικονομικών ινστιτούτων κάνουν λόγο για μία νέα κρίση, βαθύτερη από την κρίση του 2008. Σε ολόκληρη την Ευρωζώνη αυξάνεται η πίεση για επιστροφή σε «περιοριστική πολιτική» και τον τερματισμό των «οριζόντιων κρατικών επιδοτήσεων».

Το «φθινό χρήμα» και η δυνατότητα δανεισμού προσκρούει στην τεράστια διόγκωση των κρατικών χρεών σε πολλές χώρες της ΕΕ. Η γνωστή απειλή του λεγόμενου δημοσιονομικού εκτροχιασμού εμφανίζεται και πάλι και θα αποτελέσει, μετά τις επερχόμενες εκλογές, το νέο αφήγημα πάνω στο οποίο θα στηριχθεί η περικοπή των κρατικών δαπανών, ακόμα και των σημερινών ισχνών δαπανών «κοινωνικής πολιτικής».

Οι εξελίξεις των τελευταίων χρόνων είναι αδιαμφισβήτητες και επιβεβαιώνουν ότι το «φάρμακο» που χρησιμοποιείται για το ένα πρόβλημα γίνεται «δηλητήριο» για κάποιο άλλο, αποδεικνύοντας ότι καμία πρόταση αστικής διαχείρισης δεν μπορεί να ακυρώσει τις νομοτέλειες και τις αντιθέσεις του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης, που σε κάθε ενδεχόμενο τις πληρώνουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Επιβεβαιώνεται επίσης ότι η εφαρμογή του ενός ή άλλου μείγματος οικονομικής διαχείρισης επιβάλλεται από τις ίδιες τις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας και όχι από την «ιδεολογία» και την αποπροσανατολιστική συνθηματολογία κάθε κυβέρνησης. Γι' αυτό ο «σοσιαλδημοκράτης ΣΥΡΙΖΑ» εφάρμοσε πολιτική λιτότητας μέσω μνημονίων, γι' αυτό η «νεοφιλελεύθερη ΝΔ» εφάρμοσε επεκτατικά μέτρα όπως και οι ομογάλακτοί τους σε μια σειρά χώρες της ΕΕ και όχι μόνο.

Η «επεκτατική πολιτική», που έχει για θεό ο ΣΥΡΙΖΑ και γενικότερα η σοσιαλδημοκρατία, καθώς και το «φθινό χρήμα» για τη στήριξη της ανάπτυξης, οδήγησαν στην εκτίναξη του πληθωρισμού, που ροκανίζει το λαϊκό εισόδημα. Τώρα, για τη συγκράτηση του πληθωρισμού στην ΕΕ μεθοδεύεται η επιστροφή σε «περιοριστικές πολιτικές», που επιταχύνουν μια νέα ύφεση, με αύξηση των επιτοκίων, χρεώνοντας ακόμα περισσότερο την εργατική - λαϊκή οικογένεια.

Οι αντιθέσεις στην ΕΕ σχετικά με τους ρυθμούς και τη μορφή των πολιτικών λιτότητας, οι δυσκολίες των κρα-

τών - μελών της ΕΕ να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το ζήτημα του πλαφόν στο φυσικό αέριο αντανακλών τα διαφορετικά συμφέροντα των κρατών - μελών και επιχειρηματικών ομίλων και όχι βέβαια των λαών. Ο προσωρινός συμβιβασμός, που επιτεύχθηκε για πλαφόν σε μια πολύ υψηλή τιμή, ούτε τις αντιθέσεις αναιρεί ούτε πρόκειται να ανακουφίσει τους λαούς από την ενεργειακή φτώχεια.

Η εναλλαγή των μορφών αστικής διαχείρισης και η μετάβαση από την κρίση στην ανάπτυξη και αντίστροφα συσσωρεύει νέα βάρη στα εργατικά - λαϊκά στρώματα, αφού κάθε «νέα» φάση χτίζεται πάνω στα αντεργατικά - αντιλαϊκά μέτρα της προηγούμενης, όπως συνέβη και στην Ελλάδα με τους μνημονιακούς νόμους που ψήφισαν και εφάρμοσαν διαδοχικά οι κυβερνήσεις ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ.

3 Είναι ανεδαφικός ο ισχυρισμός ότι η ελληνική οικονομία μπορεί να μείνει αλώβητη από μια ευρωπαϊκή ή παγκόσμια ύφεση. Η ελληνική οικονομία δεν αναπτύσσεται σε «γυάλα». Αλλωστε το ονομαζόμενο μεγάλο ατού της ελληνικής οικονομίας, ο τουρισμός, ενδέχεται να σημειώσει σημαντική υποχώρηση σε συνθήκες ευρωπαϊκής ή παγκόσμιας κρίσης. Αποκαλύπτεται ότι η «εξωστρέφεια», που αποτελεί το «Αγιο Δισκοπότηρο» όλων των αστικών κομμάτων, υπηρετεί μόνο την κερδοφορία των μεγάλων ελληνικών επιχειρήσεων, ενώ για την εργατική τάξη, την αγροτιά, τους αυτοαπασχολούμενους μικρούς επαγγελματίες, τον λαό συνιστά μια «βραδυφλεγής βόμβα» για τα δικά τους συμφέροντα.

Αποτελεί εξίσου τεράστια κοροϊδία ο ισχυρισμός της κυβέρνησης ότι η ενεργειακή φτώχεια αποτελεί «εισαγόμενο πρόβλημα», απότοκο του πολέμου στην Ουκρανία. Οχι μόνο γιατί η εκτίναξη των τιμών προϋπήρχε του πολέμου -και τότε οι κυβερνήσεις την απέδιδαν σε άλλες αιτίες- αλλά και γιατί η Ελλάδα ως στρατηγική επιλογή της αστικής τάξης και των κομμάτων της είναι πλήρως ενταγμένη στην ενιαία ευρωενωσιακή αγορά, στις αντίστοιχες δομές και μηχανισμούς, όπως είναι π.χ. η ΕΚΤ, το εμπόριο ρύπων και το Χρηματιστήριο Ενέργειας, που αποτελούν τους «εμπρηστές» της ακρίβειας.

Τα υπόλοιπα κόμματα δεν απορρίπτουν τη θεωρία περί «εισαγόμενης ακρίβειας», διαφωνούν μόνο για το ποσοστό απόκλισης από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο μιλώντας για «ακρίβεια Μητσοτάκη». Η στάση τους από τη μία αθρώνει όλες τις αιτίες και τους μηχανισμούς της ακρίβειας -τους οποίους άλλωστε ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ έχουν συνδιαμορφώσει- ενώ από την άλλη δημιουργεί το κατάλληλο «άλλοθι» ώστε μια πιθανή κυβέρνηση με τη συμμετοχή τους να επικαλείται το ίδιο επίχειρημα απέναντι στον λαό.

Η προσπάθεια χειραγώγησης του λαού με τα διάφορα επιδόματα και pass της φτώχειας και της κοροϊδίας στόχο έχει να ξαναμοιράσει τη φτώχεια ανάμεσα στους λιγότερο και περισσότερο φτωχούς, μονιμοποιώντας τους αντιλαϊκούς φόρους και τα χαράτσια και αφήνοντας στο απυρόβλητο την κερδοφορία των ομίλων.

Αποδεικνύεται καθημερινά ότι τόσο οι διακηρύξεις για το «επιτελικό κράτος» όσο και αυτές για το «κράτος δικαίου» έχουν ως στόχο την αναβάθμιση ενός σάπιου αντιλαϊκού κράτους των λίγων για την καταπίεση και την εκμετάλλευση της λαϊκής πλειοψηφίας, το κράτος της δικτατορίας του κεφαλαίου.

Στοιχεία αυτής της σήψης και αντιδραστικοποίησης είναι -μεταξύ άλλων- οι παρακολουθήσεις, τα φαινόμενα διαφθοράς τύπου Καϊλή και Πάτση, η έξαρση της καταστολής και της κρατικής βίας που πάει χέρι - χέρι με την αντιλαϊκή πολιτική.

Η άλλη όψη του «καρότου» της χειραγώγησης είναι το «μαστίγιο» της καταστολής που παίρνει διάφορες μορφές, όπως η αστυνομική βία και αυθαιρεσία, οι διώξεις σε βάρος αγωνιστών, το κράτος - «διαρρήκτης» που βγάζει στο σφυρί τα σπίτια του λαού, ο θεσμικός βούρκος των παρακολουθήσεων και των υποκλοπών, τον οποίο έχουν διαμορφώσει όλες οι κυβερνήσεις με απώτερο στόχο την αντιμετώπιση των λαϊκών αντιδράσεων. Φυσικά αξιοποιείται και για το ξεκαθάρισμα πολιτικών και επιχειρηματικών λογαριασμών, γεγονός που βλέπουμε να συμβαίνει αυτό το διάστημα, όπως και τα αλλεπάλληλα κυβερνητικά μέτρα για τον έλεγχο της ενημέρωσης.

Η λαϊκή απάντηση απέναντι στην κρατική βία και καταστολή περνάει μέσα από την πάλη για την κατάργηση όλων των αντιδραστικών νόμων και θεσμών, των διάφορων ειδικών ομάδων καταστολής, όπως ΔΙΑΣ, ΜΑΤ, ΔΡΑΣΗ, ΕΚΑΜ, ΟΠΚΕ, ΟΔΟΣ, πανεπιστημιακή αστυνομία κ.λπ. και όχι μέσα από τον δήθεν -γενικά και αφηρημένα- «εκδημοκρατισμό» τους.

Αυτό το κράτος δεν μπορεί να διασφαλίσει «δικαιοσύνη για όλους και παντού», όπως ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ, γιατί δεν μπορούν πουθενά να συναντηθούν τα συμφέροντα και η εξουσία του κεφαλαίου με τις εργατικές - λαϊκές ανάγκες. Πρόκειται για το ίδιο κράτος που είναι επιλεκτικά «ανίκανο» να προστατεύσει τον λαό και τις ανάγκες του από φυσικές καταστροφές και άλλους κινδύνους, όπως αποδείχθηκε περίτρανα και με την πανδημία, γιατί έχει ως προτεραιότητα τα κέρδη του κεφαλαίου. Έτσι γίνεται και με τον πρόσφατο νόμο της κυβέρνησης για το ΕΣΥ, που καλεί τους ασθενείς να βάλουν ακόμη πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη και μετατρέπει τα νοσοκομεία σε χώρους άντλησης πελατείας για τα «κοράκια» της Ιδιωτικής Υγείας. Ομως είναι κράτος ικανότατο για να προωθηί με fast

track διαδικασίες τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Είναι το ίδιο εχθρικό κράτος που αφήνει τα παιδιά ευάλωτα στη βία της φτώχειας, της εγκατάλειψης του σχολείου, της ανήλικης εργασίας, στην κακοποίηση και στην ανάθεση της προστασίας τους σε κάθε είδους ιδιώτες, ΜΚΟ.

5

Ιδιαίτερα το σκάνδαλο με την πρώην ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ Ε. Καϊλή αποκαλύπτει το πραγματικό πρόσωπο της ΕΕ ως μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης των επιχειρηματικών συμφερόντων και των λόμπι που αποτελεί φυτώριο σκανδάλων και διαφθοράς.

Το ΚΚΕ δεν έπεσε από τα σύννεφα, αφού χρόνια τώρα αποκαλύπτει στοιχεία και ντοκουμέντα για τη δράση των λόμπι και τους «δεσμούς αίματος» που έχουν αναπτύξει με την ΕΕ και τους θεσμούς της. Τα σκάνδαλα αυτά δεν αποτελούν κάποια μεμονωμένα και σπάνια εξαίρεση. Στο πλαίσιο της ΕΕ και του Ευρωκοινοβουλίου δρουν θεσμοθετημένα επιχειρηματικά λόμπι που -μαζί με τα ανεπίσημα- υπολογίζονται στις 25.000 - 30.000. Στο Ευρωκοινοβούλιο νομοθετικά κείμενα, Οδηγίες και συγκεκριμένες διατυπώσεις πολύ συχνά γράφονται απευθείας ή καθ' υπαγόρευση από εκπροσώπους τέτοιων λόμπι και στη συνέχεια υπογράφονται και κατατίθενται ως τροπολογίες από ευρωβουλευτές.

Αυτή τη σαπίλα «ξέπλυναν» οι ευρωβουλευτές της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ και της Ελληνικής Λύσης, αποδεχόμενοι το ψήφισμα όπου κυνικά ομολογείται ότι «η ικανότητα των λόμπι να επηρεάζουν τη λήψη αποφάσεων στο Κοινοβούλιο επιχειρηματολογώντας, αποτελεί ζωτικό στοιχείο της ευρωπαϊκής δημοκρατίας»!!!

Αυτές οι αποκαλύψεις πρέπει να αξιοποιηθούν για να βγουν αποφασιστικής σημασίας ταξικά συμπεράσματα, για να αφυπνιστεί η εργατική - λαϊκή συνείδηση, για να συνειδητοποιηθεί ότι αυτή είναι η περιβόητη «ευρωπαϊκή δημοκρατία» και οι «ευρωπαϊκές αξίες» που εξυμνούν όλα τα άλλα κόμματα μαζί.

6

Το σύνολο των εξελίξεων αναδεικνύει ότι διαμορφώνονται δυνατότητες ώστε η λαϊκή δυσανεμία να μην εγκλωβιστεί στα ψεύτικα και εκβιαστικά αστικά διλήμματα. Αναδεικνύει ότι η άρχουσα τάξη δεν είναι παντοδύναμη και η εξουσία της μπορεί να δοκιμαστεί από ρωγμές και κλονισμούς. Χωρίς να παραγνωρίζουμε τον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων, οι μαζικές εργατικές - λαϊκές κινητοποιήσεις σε μια σειρά χώρες, παρά τον ακόμη αδύναμο προσανατολισμό τους, όπως άλλωστε και η πρόσφατη απεργιακή κινητοποίηση στις 9 Νοέμβρη στην Ελλάδα, επιβεβαιώνουν ότι οι λαοί δεν είναι «δεδομένοι», ούτε τα λαϊκά κινήματα θα αξιοποιούνται πάντα ως ένα «σκαλοπάτι» για το ανεβοκατέβασμα αντιλαϊκών κυβερνήσεων.

Τα αστικά επιτελεία στην ΕΕ και στην Ελλάδα γνωρίζουν ότι οι ολέθριες συνέπειες για τον λαό από την υλοποίηση της στρατηγικής του κεφαλαίου θα φανούν πολύ πιο έντονα το επόμενο διάστημα. Γι' αυτό και επιδιώκουν σταθερές κυβερνήσεις «για την επόμενη μέρα» που θα υλοποιήσουν τη στρατηγική του κεφαλαίου και τις δεσμεύσεις της ΕΕ, θα προωθήσουν τους ευρωατλαντικούς σχεδιασμούς στη Μεσόγειο, επώδυνους συμβιβασμούς για τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας. Κυβερνήσεις που θα επιδιώξουν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά κάθε ριζοσπαστική διάθεση που μπορεί να οδηγήσει σε ανάταση του εργατικού κινήματος. Ανησυχούν για τις κοινωνικές εκρήξεις, την πιθανή άνοδο του ριζοσπαστισμού, τη δυναμική που μπορούν να αποκτήσουν οι αγώνες των εργαζομένων έχοντας στο πλευρό τους πιο δυνατό ΚΚΕ.

Τον στόχο αυτής της «κυβερνητικής σταθερότητας», που για τον λαό σημαίνει μεγάλη αστάθεια και ανασφάλεια, υπηρετούν τόσο η ΝΔ όσο και τα υπόλοιπα κόμματα, ανεξάρτητα από τον τρόπο που την επιδιώκει ο καθένας. Η μεν ΝΔ μέσα από τον στόχο της αυτοδυναμίας, ο δε ΣΥΡΙΖΑ μέσα από την ξαναζεσταμένη σούπα των «προοδευτικών» κυβερνήσεων, που τις έχουμε ζήσει στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες και που αποδείχτηκαν ο καλύτερος σύμμαχος των «νεοφιλελεύθερων» πολιτικών και όχημα συντηρητικοποίησης και απογοήτευσης. Στο ίδιο μήκος κύματος και το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ που, πίσω από το σύνθημα της «αυτονομίας», κρύβει τον ρόλο του μπαλαντέρ που επιδιώκει, τόσο σε μια κυβέρνηση με τη ΝΔ όσο και σε μια κυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ, ανάλογα με τις εξελίξεις.

Η σταθερότητα των κυβερνήσεων του κεφαλαίου σημαίνει αδυναμία αντίδρασης του εργατικού - λαϊκού κινήματος απέναντι στην αντεργατική - αντιλαϊκή επίθεση.

Η σταθερότητα για τον λαό προϋποθέτει δυνατό ΚΚΕ, δυνατό εργατικό - λαϊκό κίνημα και ταυτόχρονα αδύναμες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Όσο περισσότερο και όσο γρηγορότερα ο ίδιος ο λαός «κάψει» τα διάφορα αντιλαϊκά κυβερνητικά «σενάρια», τόσο θα διαμορφώνονται καλύτερες προϋποθέσεις παρεμπόδισης αντιλαϊκών μέτρων και απόσπασης κατακτήσεων, θα ανοίγονται νέες δυνατότητες στον δρόμο της ριζικής ανατροπής. Για αυτόν τον σκοπό μετράει κάθε λαϊκή ψήφος στο ΚΚΕ από όλους και όλες που αναγνωρίζουν στο ΚΚΕ την αξιοπιστία, τη συνέπεια, τη σταθερότητα, τη μαχητικότητα κάτω από όλες τις συνθήκες.

7

Ο λαός έχει πείρα για να αποφύγει τις παγίδες των ψεύτικων διλημάτων. Αυτοί που διαχρονικά καλλιεργούν τέτοιους εκβιασμούς είναι οι ίδιοι που -όταν το σύστημα χρειάστηκε- ξεπέρασαν τις όποιες διαφορές τους για να στηρίξουν από κοινού την αντιλα-

ϊκή αστική σταθερότητα. Αυτό έγινε με τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με τη ΝΔ και τον ακροδεξιό ΛΑ.Ο.Σ. Το ίδιο έγινε με τη συγκυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ. Το ίδιο με τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ. Το ίδιο έγινε το 2015, όταν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΠΟΤΑΜΙ έσπευσαν να αναπληρώσουν την απώλεια της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας του ΣΥΡΙΖΑ για να ψηφιστεί το τρίτο μνημόνιο.

Το ίδιο μπορεί να ξαναγίνει από τη στιγμή που το «κοινό πρόγραμμα» όλων είναι οι δεσμεύσεις της ΕΕ, το νέο «υπερμνημόνιο» που ονομάζεται Ταμείο Ανάκαμψης, η στρατηγική της «πράσινης μετάβασης» που οδηγεί στην απαξίωση των εγχώριων πηγών Ενέργειας, οι δεσμεύσεις απέναντι στο ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ, όπως η δέσμευση για τουλάχιστον 2% του ΑΕΠ τον χρόνο που αφορά τις ΝΑΤΟϊκές ανάγκες και τους εξοπλισμούς και η εμπλοκή στους πολέμους.

Γι' αυτό και αυτή την τετραετία της κυβέρνησης Μητσοτάκη, ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ ψήφισαν τα περισσότερα από τα κρίσιμα αντιλαϊκά νομοσχέδια που έφερε στη Βουλή η ΝΔ.

Οι προεκλογικές διαφωνίες τους δεν αφορούν τα βασικά, τα στρατηγικά ζητήματα, αλλά επιμέρους πλευρές που δεν έχουν σχέση με τα λαϊκά συμφέροντα. Ο ΣΥΡΙΖΑ διαμαρτύρεται για τον υψηλό ΦΠΑ, όμως ως κυβέρνηση υπήρξε ο «πρωταθλητής» της εκτόξευσής του. Διαμαρτύρεται για την ενεργειακή φτώχεια, όμως υπήρξε ο πρωτεργάτης του Χρηματιστηρίου Ενέργειας και του λουκέτου σε λιγνιτικές μονάδες. Μιλάει για την επιστροφή του 51% της ΔΕΗ στο κράτος, όμως ήταν αυτή η δική του ΔΕΗ που, στο πλαίσιο της απελευθερωμένης αγοράς Ενέργειας και με την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας στους ιδιώτες με τιμές κάτω του κόστους, διαμόρφωσε το καρτέλ της Ενέργειας. Εξάλλου αυξήσεις των τιμών για τη λαϊκή κατανάλωση είχαμε και όταν το 51% της ΔΕΗ ανήκε στο κράτος, γιατί στο πλαίσιο της απελευθερωμένης αγοράς Ενέργειας κάθε επιχείρηση -λιγότερο ή περισσότερο κρατική- επιδιώκει τη μέγιστη κερδοφορία των μετόχων της και τον ανταγωνισμό με τις υπόλοιπες.

Αυτόν τον δρόμο υπηρετούν και οι προτάσεις τόσο της Ελλ. Λύσης όσο και του ΜέΡΑ25, γι' αυτό και δεν απορρίπτονται τελεσίδικα τη συμμετοχή σε ένα κυβερνητικό σχήμα είτε με τη ΝΔ είτε με τον ΣΥΡΙΖΑ αντίστοιχα. Ειδικά οι κορόνες του ΜέΡΑ25 ενάντια στη «Μητσοτάκης ΑΕ» και τους «ολιγάρχες» ουσιαστικά αφήνει στο απυρόβλητο τον χαρακτήρα της ΝΔ ως κόμματος των επιχειρηματικών ομίλων και επιδιώκει να κρύψει τη δική του μεγάλη προσφορά ως κόμμα στην «ολιγαρχία» (δηλαδή στο κεφάλαιο), που είναι η αυταπάτη για έναν δήθεν φιλολαϊκό «μετασχηματισμό της ΕΕ» και κυρίως η αναγόρευση του «χρέους» σε κύρια αιτία της κρίσης και των λαϊκών προ-

βλημάτων, αθλώνοντας τον ίδιο τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, σύμπτωμα του οποίου είναι και τα υψηλά κρατικά χρέη.

Την ίδια στρατηγική του κεφαλαίου υπηρετούν και διάφορα ακροδεξιά και φασίζοντα μορφώματα, που επιχειρούν να εγκλωβίσουν τη λαϊκή δυσαρέσκεια συσκοτίζοντας τις πραγματικές αιτίες της κατάστασης που βιώνουν σήμερα οι λαϊκές δυνάμεις, καλλιεργώντας τον ρατσισμό, τον χυδαίο αντικομμουνισμό.

Το ΚΚΕ καταθέτει στον λαό τις θέσεις και το Πρόγραμμα εξουσίας - διακυβέρνησης με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες, την πρότασή του σε σύγκρουση με το διαφθορείο της ΕΕ και τη σύγχρονη δικτατορία του κεφαλαίου.

Το Πρόγραμμα του ΚΚΕ τεκμηριώνει επιστημονικά πως ο λαός σήμερα μπορεί να ζήσει με σύγχρονα δικαιώματα και ποιότητα ζωής που αντιστοιχεί στον 21ο αιώνα, στις δυνατότητες της εποχής μας. Ο επιστημονικός κεντρικός σχεδιασμός της οικονομίας, η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, η ολόπλευρη αξιοποίηση του εργατικού και επιστημονικού δυναμικού, οι θεσμοί της εργατικής - λαϊκής εξουσίας, η αποδέσμευση από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς μπορούν να απογειώσουν την ανάπτυξη της χώρας με κριτήριο τη διασφάλιση της λαϊκής ευημερίας.

Το Πρόγραμμα του ΚΚΕ αποδεσμεύει τη χώρα από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ με τον λαό κυρίαρχο στην εξουσία, εξοικονομώντας πολύτιμους πόρους και διαμορφώνοντας τις διεθνείς σχέσεις στη βάση του αμοιβαίου οφέλους με όλους τους λαούς και τις χώρες τους. Μεταξύ άλλων, καταργεί την επιχειρηματική δράση στην Ενέργεια. Μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί η αξιοποίηση όλων των ενεργειακών πηγών της χώρας, με στόχο την ενεργειακή επάρκεια και την εξάλειψη της ενεργειακής φτώχειας για τον λαό. Καταργεί την επιχειρηματική δράση στην Υγεία και σε άλλες κοινωνικές υπηρεσίες, που ο λαός την πλήρωσε πολύ ακριβά ιδιαίτερα την περίοδο της πανδημίας.

Μόνο το Πρόγραμμα του ΚΚΕ αντιμετωπίζει το πολιτικό πρόβλημα της χώρας. Η σοσιαλιστική οικονομική και κοινωνική οργάνωση είναι το πραγματικά νέο στον 21ο αιώνα και εξασφαλίζει τα εργατικά - λαϊκά συμφέροντα.

Το Πρόγραμμα και οι θέσεις του ΚΚΕ είναι τα μόνα που δίνουν απάντηση στα άμεσα εργατικά - λαϊκά προβλήματα. Ηρθε ο καιρός να απορριφθεί η γνωστή και χρεοκοπημένη λογική του δήθεν «μικρότερου κακού», που καλεί τον λαό να επιλέγει κάθε φορά τι θα χάσει για να μη θιγούν τα συμφέροντα των λίγων. Για να πάρει ο λαός ανάσες ανακούφισης, να διεκδικήσει τα δικαιώματά του, μπορεί και πρέπει να κοιτάξει έξω από τα σημερινά «τείχη» της ΕΕ

και της εξουσίας του κεφαλαίου, που είναι ο κοινός παρονομαστής όλων των συστημικών κομμάτων.

Η συμμετοχή, στήριξη ή ανοχή του ΚΚΕ σε μια αστική κυβέρνηση δεν συνιστά πραγματική πίεση για επίλυση λαϊκών προβλημάτων, αλλά το αντίθετο. Η μοναδική αποτελεσματική πίεση που μπορεί να ασκηθεί σε μια τέτοια αντιλαϊκή κυβέρνηση είναι από την ίδια την εργατική τάξη, τον λαό, το κίνημά τους, δηλαδή από τα κάτω, με ένα ΚΚΕ που θα είναι μπροστάρης σε αυτούς τους αγώνες και θα ασκεί τον αυτοτελή πρωτοπόρο ρόλο του, χωρίς δεσμεύσεις, παντού, σε όλα τα επίπεδα. Μόνο έτσι, ως αποτέλεσμα της λαϊκής παρέμβασης, μπορούν να αποσπαστούν και θετικά μέτρα, γιατί η ίδια η ταξική πάλη, η βελτίωση του συσχετισμού δυνάμεων στον δρόμο της ανατροπής μπορεί να φέρνει και ορισμένα αποτελέσματα, όπως έδειξε και όλη η Ιστορία του εργατικού κινήματος.

Επειδή ακριβώς το ΚΚΕ έχει Θέσεις και Πρόγραμμα σύγκρουσης με τα στρατηγικά, πολιτικά και οικονομικά, κύρια ζητήματα, γι' αυτό και αποτελεί εγγύηση στον καθημερινό αγώνα και για κάθε λαϊκό πρόβλημα. Επειδή το ΚΚΕ δεν έχει δεσμεύσεις στην ΕΕ, στην καπιταλιστική εργοδοσία, στην εξουσία του κεφαλαίου και τους διάφορους πολυπλόκαμους μηχανισμούς της, επειδή αμφισβητεί τον σημερινό δρόμο ανάπτυξης και τη λογική των «αντοχών της οικονομίας», επειδή δεν δέχεται να δέσει τα χέρια του στο πλαίσιο μιας αντιλαϊκής κυβέρνησης, γι' αυτόν τον λόγο και μπορεί να πρωτοστατήσει σε μια μεγάλη εργατική - λαϊκή αντεπίθεση, που αφορά τόσο το σήμερα, τα άμεσα και επείγοντα προβλήματα του λαού, όσο κυρίως την προοπτική, με στόχο μια πραγματική λαϊκή νίκη και ανατροπή, με τον λαό πρωταγωνιστή και το ΚΚΕ πολύ πιο δυνατό.

Γιατί, σήμερα, ο στόχος της φθηνής Ενέργειας προϋποθέτει εναντίωση και ρήξη με την «πράσινη ανάπτυξη»,

κατάργηση του Χρηματιστηρίου Ενέργειας και της ρήτρας του άνθρακα, για να επαναλειτουργήσουν οι λιγνιτικοί σταθμοί με μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος.

Η προστασία της λαϊκής στέγης από τους πλειστηριασμούς απαιτεί σύγκρουση με τη «σταθερότητα» των τραπεζών και τα κέρδη των funds.

Η προστασία του λαϊκού εισοδήματος απαιτεί σήμερα σύγκρουση με την ίδια την καπιταλιστική κερδοφορία και ανταγωνιστικότητα, απαιτεί αγώνα για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις.

9 Από αυτήν τη σκοπιά οι κομμουνιστές και οι κομμουνίστριες πρωτοστατούν σε όλα τα κρίσιμα μέτωπα πάλης: Για την αύξηση των μισθών και των συντάξεων. Για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Για την κατάργηση των αντιλαϊκών φόρων και χαρατσιών. Για διαγραφή χρεών, κατάργηση φόρων και πραγματική ανακούφιση των αυτοασφαχολούμενων ΕΒΕ και των αγροτών. Για την προστασία της λαϊκής κατοικίας από τις εξώσεις και τους πλειστηριασμούς των funds και των τραπεζών, για την κατάργηση του θεσμικού πλαισίου που διαμόρφωσαν ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ. Αυτά παλεύει το ΚΚΕ μέσα και έξω από τη Βουλή, με συγκεκριμένες προτάσεις που απορρίπτουν τα υπόλοιπα κόμματα.

Όπου οι εργαζόμενοι πήραν την υπόθεση στα χέρια τους, όπου ξεπέρασαν τις λογικές των λύσεων «από τα πάνω», είχαν μικρές και μεγαλύτερες νίκες. Γι' αυτό το ΚΚΕ καλεί τον λαό να γυρίσει την πλάτη σε επίδοξους -παλιούς και νέους- κυβερνητικούς «σωτήρες» και «προστάτες».

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι το σύνθημα «Ο λαός μπορεί να σώσει τον λαό, στον δρόμο της ανατροπής» μπορεί να γίνει πράξη. Γι' αυτό και χρειάζεται ένα ΚΚΕ πιο δυνατό, γιατί είναι το μόνο κόμμα που σε αυτό το σύνθημα δίνει περιεχόμενο, ζωντάνια, προοπτική.

 kke.gr

 youtube.com/kkedia

**Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

5/1/2023